

रजनीपुष्पः, पुं, (रजन्वा हरिद्रायाः पुष्पमिव पुष्पमस्य ।) पूतिकरजः । इति राजनिर्घण्टः ।
(पूतिकरजश्चन्द्रस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ।)

रजनीमुखं, स्त्री, (रजन्वा मुखम् ।) प्रदोषः ।
इत्यमरः । १।१४।६ । (यथा, राजतरङ्गि-
याम् । ४।४३३ ।

“ततः प्रशाङ्कधवले सञ्जाते रजनीमुखे ।
पाणिनालभ्य भूपालं श्रयावेक्ष्य विवेश सा ॥”
रजनीहावा, स्त्री, (रजन्वा हावो विकाशो
यस्याः ।) शैफालिकापुष्पम् । इति शब्दरत्नावली ।
रजवाहुः, पुं, (रज्यतेऽस्मिन्निति । रज्जु +
“अवाहुः सहिमन्ध्यां वृषिरङ्गिभ्यां तु किरित-
रश्च ।” इत्युणादिकोपटीकास्तुतश्चोक्तिः
अवाहुप्रत्ययः ।) श्वेतः । चित्तम् । इत्युणादि-
कोषः । १।१७४ ।

रजखलः, पुं, (रजोऽन्धकारोति । रजस् + “रजः-
कथास्तुतिपरिवदो वलच् ।” ५।२।११२ ।
इति वलच् ।) मन्त्रिणः । इति मेदिनी । खे,
१६३ । (अस्य पठ्यायो यथा,—
“मन्त्रियो घोटकारिः स्यात् काश्चरजखलः ।
पीनस्तः कथकायोऽथ लुलापो यमवाहनः ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।
त्रि, रजोयुक्तः । यथा, भागवते । ७।११।२ ।
“तं श्रयानं घरोपस्थे कावेयीं सञ्चसाशुनि ।
रजखलेक्ष्मणदेशेर्निगूढामलतेजसम् ।”
रजोगुणयुक्तः । स्मृत्याहुः । यथा, मनुः ।
६।७७ ।

“जराशोकसमाविष्टं रोगायतनमातुरम् ।
रजखलमनिलच भूतावासमिमं त्यजेत् ॥”
रजखला, स्त्री, (रजोऽन्धस्याः । “रजःकथा-
स्तुतीति ।” ५।२।११२ । इति वलच् । टाप् ।)
रजोयुक्ता । तत्पठ्यायः । स्त्रीधर्मिणी २
अथ २ आचयेयी ४ मलिनौ ५ पुष्पवती ६
अतुमती ७ उदक्का ८ । इत्यमरः । २।१।२० ।
दुरिः ९ पुष्पहावा १० । इति शब्दरत्ना-
वली । पुष्पिता ११ अवीरा १२ विषली १३
जिह्वली १४ । इति जटाधरः । स्त्रीना १५
पाशुला १६ । इति राजनिर्घण्टः । ७७ । अथ
रजखलास्यार्थप्रायश्चित्तम् । “काश्यपः ।
‘रजखला तु संसृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणी यदि ।
एकरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ।
रजखला तु संसृष्टा राजन्या ब्राह्मणी तु या ।
त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्यात् यात्रस्य वचनं यथा ।
रजखला तु संसृष्टा वैश्यया ब्राह्मणी च या ।
पञ्चरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ।
रजखला तु संसृष्टा शूद्रया ब्राह्मणी यदि ।
वृद्धरात्रेण विशुध्यति ब्राह्मणी कामचारतः ।
अकामतत्तदर्थं ब्राह्मणी सर्वजातिषु ।
एतेन रजखलाया ब्राह्मण्याः सर्वरजखला-
स्यार्थं एकरात्रोपवासः पञ्चगव्यपानं कामतः ।
अकामतत्तदर्थम् । नक्तत्रयम् । असर्वरज-
खलास्यार्थं त्रिरात्रपञ्चरात्रवद्धरात्रोपवासाः ।

अकामतत्तदर्थम् । एतत् चतुर्धाहानन्तरं
कर्तव्यम् ।

“चाङ्कावेन अपाकेन संसृष्टा चेद्वज्रखला ।
अतिक्रम्य तान्यहानि प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
त्रिरात्रस्तुपवासः स्यात् पञ्चगव्येन शुध्यति ।
तां निशान्तिं अतिक्रम्य खलास्तुक्तम् कारयेत् ॥
इति वचनान्तरद्वयान्तरं एतत् कामतः ।
अथ दिनभेदोऽपि नास्ति । अज्ञाने दृढस्यातिः ।
‘प्रतिताम्यनपाकेन संसृष्टा स्त्री रजखला ।
तान्यहानि अतिक्रम्य प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
प्रथमेऽह्नि त्रिरात्रं तु द्वितीये द्वादशमाचरेत् ।
अहोरात्रं तृतीयेऽह्नि चतुर्थे नक्तमाचरेत् ॥
चतुर्थेऽह्नेति शुद्धिज्ञानात् पूर्वम् । यात्रः ।
‘रजखला यदा सृष्टा अजन्मकखरैः कथित् ।
निराहारा भवेत्तावत् यावत् खानेन शुध्यति ॥
अत्रापि दृढस्यास्तुतिदिनभेदव्यवस्था । दृढ-
श्रुतातपः ।
‘रजखले तु ये नाभ्यावन्मोक्षं सृष्टो यदि ।
सर्वार्थं पञ्चगव्यं ब्रह्मचर्यमतः परम् ॥
पञ्चगव्यपानं व्रतरूपम् । तेनोपवासः । ब्रह्म-
चर्यमाह जावालः ।
‘अहोरात्रोपवितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः ।
पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातर्मध्यह्न्यं विधिः स्मृतः ॥
तद्व्यक्तौ पुराणैर्कथितम् ।” इति प्रायश्चित्त-
तत्त्वम् । ७७ । अन्यच्च ।
‘शुद्धा भर्तुश्चतुर्थेऽह्नि अशुद्धा देवप्रेतयोः ।
देवे कर्मणि प्रेते च पञ्चमेऽह्नि शुध्यति ॥
इति शुद्धितत्त्वम् ।

तस्यां गमने पापं यथा,—
“प्रथमे दिवसे कान्तां यो हि गच्छेन्नखलाम् ।
ब्रह्महत्याचतुर्थीं लभते नात्र संशयः ॥
स पुमान् हि कर्माही देवे प्रेते च कर्मणि ।
अधमः स च सर्वेषां निन्दितश्चाशुखरः ॥
द्वितीयदिवसे नारीं यो ब्रजेन्नखलाम् ।
कामतः परपूर्णां च ब्रह्महत्यां लभेद्भुवम् ॥
आजीवनं नाधिकारी पित्रविप्रसुरार्चने ।
अमनुष्योऽयस्यस्यः स्यादित्याङ्गिरसभाषितम् ॥
तृतीयदिवसे जप्यां यो हि गच्छेन्नखलाम् ।
स मृदो ब्रह्महत्यां लभते नात्र संशयः ॥
पूर्ववत् पतितः कोऽपि न चाहः सर्वकर्मसु ।
असत्पुत्रा चतुर्थेऽह्नि न गच्छेतां विपद्यः ॥
इति ब्रह्मवेवर्तं श्रीब्रह्मण्यनखले ५६ अध्यायः ॥
अपि च ।

“अपूर्वे अतुकावे तु योऽभिगच्छेन्नखलाम् ।
रेतपाः पितरस्तस्य एवमेतन्न संशयः ॥
एकस्तु पुरुषो याति द्वितीयां काममोहितः ।
तृतीयां वा चतुर्थीं तदा स पुरुषाधमः ॥
अतुकावे तु सर्वसां पित्र्यं भोगं दह्यते ।
अतुकाभाभिगामी यो ब्रह्मचार्येव सन्नतः ॥
न गच्छति च यः क्रोधात् मोहादा पुरुषाधमः ।
अतौ अतौ भूजहतां प्राप्नोति पुरुषधरम् ॥
इति वाराहे शुक्लकर्मवर्णनं नामाध्यायः ॥

(अपि च ।

“रजखलास्त्रीगमनमेतन्नरकारणम् ।
रजखलावीरान्नश्च पुंश्चलान्नश्च भयम् ।
अभक्ष्यान्नश्च विप्रर्वै यदन्नं वृषलीपतेः ॥”
तथा च ।

“रजखलामकामाश्च मणिनामप्रियान्तथा ।
वर्णदृष्टां वयोदृष्टां तथा आधिप्रपीडिताम् ॥
हीनाङ्गां गर्भिणीं देवां योनिदोषसमन्विताम् ।
सगोत्रां गुरुपुत्रीं च तथा प्रप्रजितामपि ॥
सन्ध्यापर्वस्वगम्याश्च नोपेयात् प्रमदां नरः ॥
रजखलां प्राप्तवतो नरस्याह्वयतात्मनः ।
दृष्ट्यास्तुतेजसां हानि-रधर्मेण ततो भवेत् ॥”
इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अध्यायः ।)

रजिः, पुं, चन्द्रवर्णयौवराजविशेषः । यथा । “पुरु-
रवसो ज्येष्ठपुत्रश्चाशुनामा । स राजोर्दुहितरं-
स्तुपयेमे । तस्यां पञ्च पुत्रास्तुत्यादयामास ।
नहुषश्चतुर्द्वारम्भरजिःसन्ताः । रजेः पञ्च
पुत्रस्तान्यतुल्यवीर्यसाराण्यासन् ।” इति विष्णु-
पुराणे ४ अंशे । ८।६। अध्यायौ । (राज्यम् ।
कन्याविशेषः, स्त्री । यथा, ऋग्वेदे । ६।२६। ६ ।
“लं रजिं पिठौनसे दृश्यन् वष्टिं सहसा
श्रुत्वा सञ्जाहन् ।”

“रजिं एतदास्त्रां कन्यां वा राज्यं वा ।” इति
तद्वाक्ये सायणः । रज्जुः । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
१०० । १२ । “रजिष्ठया रज्या पञ्च आ
गोस्तुर्वति पथ्यं दुवस्तुः ॥”
“रजिष्ठया ऋजुतमसा रज्या रज्ज्वा ।” इति
तद्वाक्ये सायणः ।)

रजोवलं, स्त्री, (रज इव वलति संवृणीतीति ।
वल + अच् ।) अन्धकारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
रजोरचं, स्त्री, अन्धकारः । इति शब्दरत्नावली ॥
रजोहरः, पुं, (रजो हरतीति । ह + “हरते-
ऽनुयमनेऽच् ।” ३।२।६ । इति अच् ।) रजकः ।
इति शब्दमाणा ।

रज्जुः, स्त्री, (खण्ड्यते रज्यते इति । रज्ज् + “रज्जे-
रसच् ।” उणा० । १ । १६ । इति उः ।
असुगागमश्च । धातुसकारणोपपन्नः । आगम-
सकारस्य जश्चत्वम् । दकारः । तस्यापि पुल्लम् ।
जकारः । इत्युज्ज्वलः । अपाणिनातेचार-
ज्ज्वादीनामिति कथनात् न ऊहः ।) वन्य-
वाधनवस्तु । इक्षी इति भाषा । तत्-
पठ्यायः । शुक्लम् २ वराटकः ३ वटी ४ गुणः ५
इत्यमरः । २।१०। २७ । शुला ६ । इति
भरतहृतरजकोषः । शुक्लम् ७ मुलः ८ मुल्ला ९
शुल्ली १० सुश्रुम् ११ वराटः १२ वटाकरः १३
वटीगुणः १४ । इति टीकान्तरम् । (तस्या
अपहरणे दोषो यथा, मनौ । ११।१६६ ।
“कार्पासकीटजीर्णानां हिशपेकशफस्य च ।
पश्चिमव्यौषधीनाश्च रज्ज्वाश्चैव चाहं पयः ॥”)
वेणी । इति मेदिनी । जे, १४ । (प्रत्यङ्ग-
विशेषः । यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने ५ अध्याये ।
“रज्ज्वः सेवन्ः सङ्गाताः ॥”)